

gørelse, og lægge et pres på indenrigsministeren, så han kan få Udlændingestyrelsen til i langt højere grad at støtte brugen af forlængelse af visa til en så lang periode, at de pågældende ikke skal rejse hjem, mens retssagen kører eller umiddelbart efter, at den er afsluttet. Jeg tror ikke, det er ophidsende morsomt at blive sendt hjem på et tidspunkt, hvor der kører en retssag, bl.a. over for mennesker, man kender i sit hjemland. Jeg tror heller ikke, det er ophidsende morsomt at blive sendt hjem til sin familie, hvor alle ved, hvad det er, man rent faktisk har beskæftiget sig med i den periode, man har været væk.

Jeg forstår til fulde de retspolitiske betænkeligheder, Enhedslisten har, og som også kom frem hos nogle af de andre ordførere, for det er jo selvfølgelig lidt problematisk, at man kan – om jeg så må sige – købe sig til at få en person til at vidne i retssagen. Men på den anden side har jeg også tillid til, at såvel politiet som domstolene er fuldstændig opmærksomme på, at et vidne af den karakter skal man behandle med uhyre forsigtighed.

Inspirationen til netop dette forslag er bl.a. kommet fra Holland. Vi bad indenrigsministeren om at finde ud af, hvad der egentlig skete i Holland, og det fremgår af et svar, vi har fået fra ministeren den 9. april, at man regner med, at der opholder sig ca. 2.000 udenlandske prostituerede i Holland, og at omkring 160 udenlandske prostituerede årligt henvender sig til Hollands politi med anmodning om hjælp mod deres bagmænd.

Jeg ved ikke, hvor mange prostituerede af udenlandsk herkomst vi har her i Danmark; men et slag på tasken er vel i størrelsesordenen 500 styks, og så skulle man vel regne med, at omkring 80 årligt ville henvende sig til politiet. Men de politifolk, der deltog i de to nævnte høringer, gav udtryk for, at det ikke var så mange, der rettede henvendelse til politiet for at få hjælp til at komme væk fra deres bagmænd, og det må give os alle sammen stof til eftertanke.

Jeg håber, vi kan bruge dette beslutningsforslag til at fastholde debatten: hvad er det, vi gør ved den hvide slavehandel, som finder sted i vores eget land? Hvordan kan vi sikre, at den ophæves? Hvordan kan vi sikre, at den fjernes? Jeg håber, at samtlige partier rent faktisk vil være med til det, når vi er kommet det skridt videre, at vi mere præcist har fundet ud af, hvordan vi skal løse problemet.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 231:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 21/4 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

For at undgå tidligere situationer ved første behandling af indfødsretslove, hvor blodtrykket er steget faretruende hos Dansk Folkeparti, fordi de øvrige partiers ordførerne ikke tog ordet, skal jeg blot sige, at dette lovforslag omfatter 1.386 primære ansøgere og 978 børn – ansøgere, hvoraf langt de fleste umiddelbart opfylder de betingelser, Folketinget har fastsat for opnåelse af statsborgerskab. Enkelte tilfælde har været drøftet i Indfødsretsudvalget, som har givet dispensation i den konkrete sag, og på den baggrund kan Socialdemokratiet selvsagt støtte forslaget.

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg siger da tak på vegne af Dansk Folkeparti for, at Socialdemokratiet gerne vil tage ordet i denne debat for første gang i lang tid. Men derudover skal jeg også sige, at Dansk Folkepartis ordfører, fru Inge Refshauge, ikke kan være til stede i dag, og at jeg derfor har lovet at redegøre for Dansk Folkepartis synspunkter:

Vores grundholdning er jo, som fru Dorte Bennedsen også ligesom tog hul på, at Folketinget har en for slap behandling af disse sager, og at Folketinget ikke seriøst her fra talerstolen

foretager en ordentlig forhandling og debat af det faktum, at vi giver over 2.000 mennesker dansk indfødsret via dette lovforslag.

Vi mener, det er helt forkert, at Folketinget bare blåstempler uden her fra talerstolen at debattere konsekvenserne af dette forhold. Vi mener også, det er forkert, at der her i ordfører-rækken måske lige er en kort ordførertale fra Socialdemokratiet, men at man hverken hører Venstre eller De Konservative og formentlig heller ikke nogen andre partier debattere forholdet. Vi skal være opmærksomme på, at via disse en bloc-tildelinger af dansk indfødsret – vi kalder det massetildeling af dansk indfødsret – foretager man ikke den behandling, som man bør foretage af de ting.

Dansk Folkeparti har påpeget, at i det mindste af hensyn til de partier, som er modstandere af tildeling af dansk indfødsret til så mange mennesker, der bl.a. ikke kan klare sig selv, begår kriminalitet osv. osv., burde lovforslaget deles op i to, så de personer, som alle er enige om skal have dansk indfødsret – dvs. personer, som er dansk gift, som har et job, så de kan forsørge deres egen familie, som ikke har begået nogen kriminalitet, osv. osv. – bliver samlet i ét lovforslag, som alle kan godkende og sige: Ja, det er i orden. Så kunne man samle de øvrige personer, som der er tvivl om, og som der bliver rejst spørgsmål om i udvalget, i et andet forslag, så man giver de partier, der ønsker det, mulighed for at stemme nej til tildeling af dansk indfødsret.

Da vi i Dansk Folkeparti ikke kan acceptere, at personer, der har begået kriminalitet, er omfattet af forslaget her – vi går da ud fra, at det vil vise sig, når vi behandler det, for det har vi set tidligere i flere tilfælde – kan vi ikke sige ja til forslaget. Vi er nødt til at sige nej, fordi det ender med, at vi – hvis vi sagde ja til det – ville komme til at give dansk indfødsret til kriminelle personer.

Vi har også flere gange påpeget, at det er voldsomt mange mennesker, der er tale om. Det er jo ikke sådan, at det kun er et mindre antal mennesker, der får dansk indfødsret; det er altså over 2.000 mennesker på én gang, og det er jo flere gange om året, det sker. På den måde er i hvert fald de partier, der gerne vil usynliggøre problemerne med et stort antal udlændinge i Danmark, med til at usynliggøre dem ved gradvis at give dansk indfødsret til så mange mennesker hvert eneste år. Det er næsten 10.000 mennesker, der er tale om hvert eneste år, og

det bliver altså til rigtig mange, når vi lægger tallene sammen for de år, hvor der har været tale om, at niveauet har været så højt.

Så vil jeg godt spørge justitsministeren, om det faktum, at vi nu er i krig – ja, regeringen siger, at vi ikke er i krig, men vi er nogle stykker, der synes, Danmark i øjeblikket må betragtes som værende i krig i Jugoslavien – kommer til at betyde, at der er personer på dette lovforslag, som kan blive sendt ned for at kæmpe mod de danske soldater, vi sender til Balkan for at ud-kæmpe en krig eller indgå i en humanitær intervention, som nogle partier ønsker at kalde det. Kan justitsministeren garantere, at der ikke er personer, som med dette lovforslag tildeles indfødsret, som kommer til at kæmpe direkte imod danske soldater og danske fly nede i det område? Vi synes, det vil være helt urimeligt, hvis det viser sig, at man med dette forslag kommer til at give indfødsret til sådanne personer.

Vi har også måttet opleve her på det seneste, at der er opnået et forlig om tildeling af dansk indfødsret. Nogle partier er gået sammen bag lukkede døre uden at invitere det flertal af partier i Folketinget, der har været imod den automatiske tildeling af indfødsret, og har ligesom besluttet, at nu skal det her gennemføres med brask og bram. Jeg kunne godt tænke mig at spørge justitsministeren, hvilken betydning det ville have haft for lovforslaget her, hvis forliget havde været i hus på et sådant tidspunkt, at det havde haft virkning.

Endelig kan jeg love, at Dansk Folkeparti i forbindelse med det udvalgsarbejde, der nu kommer til at finde sted, vil pege på de personer i forslaget, der måtte være kriminelle, og stille ændringsforslag i lighed med tidligere, hvor vi tager de personer ud. Det gælder også for de personer, der ikke kan forsørge sig selv, og som er omfattet af forslaget.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg skal ikke kaste mig ud i en diskussion med Dansk Folkeparti om synet på de mennesker, der kommer her til landet, men jeg vil godt anholde, når det bliver sagt her fra talerstolen, at der er tale om en massetildeling og ikke nogen ordentlig behandling.

Det, der er tale om, er, at Folketinget har fastsat nogle regler i et kontorcirkulære, som angiver betingelserne for, at man kan få dansk statsborgerskab. Hver enkelt sag bliver nøje be-

handlet – ikke af udvalgets medlemmer, men af de embedsmænd, der er sat til det – efter det regelsæt, vi har fastsat her i Folketinget, så det er ganske enkelt ikke sandt at sige, at det er en massetildeling, og at der ikke foregår nogen ordentlig behandling. Der er en konkret individuel behandling af hver enkelt person, der er med i dette lovforslag.

Så til det med partierne bag de lukkede døre: Ja, her må Dansk Folkepartis ordfører have mig undskyldt. Vi havde en debat her i Folketinget i januar 1998, hvor der blev vedtaget et forslag, som otte af Folketingets 10 partier stod bag – Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet var ikke med – og så var det jo naturligt for de otte partier at gå sammen og sige: Hvordan udmønter vi dette forslag til vedtagelse i et regelsæt? Det ville have været særpræget at tage Dansk Folkeparti, som på forhånd havde sagt, at de var fuldstændig lodret uenige i dagsordenen, med her.

Til sidst blot dette med hensyn til at opdele forslaget i to: Betyder det også, at når vi f.eks. taler om boliglovgivning og miljølovgivning, skal der være ét lovforslag, som indeholder det, alle partierne kan støtte, og alt andet skal samles i et andet forslag? Det var dog en ret særpræget tankegang.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jamen hvis hr. Skaarup så gerne vil have, at vi skal diskutere det, så lad os da gøre det.

Jeg vil sige til hr. Skaarup, at jeg synes, det er ualmindelig rart, at der er nogle mennesker af udenlandsk herkomst, der føler sig så godt tilpas her i Danmark – på trods af fremmedhadere og andre folk, som også er repræsenteret her i salen i dag – at de faktisk ønsker dansk indfødsret. Jeg vil gerne have lov til at byde de mennesker, som får dansk indfødsret med dette lovforslag, velkommen til Danmark.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Til det sidste indlæg fra fru Pernille Rosenkrantz-Theil skal jeg bare sige, at nu skal man jo passe på, hvilket ordvalg man bruger om sine politiske modstandere. En dom har vist, at man skal passe på i dag, for man kan blive dømt til at betale sagsomkostninger osv., og jeg hørte ordet »fremmedhadere« heroppe fra talerstolen. Men lad os lade være med at diskutere det yderligere og komme til kernen af det her.

Fru Dorte Bennedsen siger, at der foretages en meget fornuftig og seriøs gennemgang af ansøgerne til at modtage dansk indfødsret. Men vil fru Dorte Bennedsen ikke give mig ret i, at hver eneste gang, der er tildelt dansk indfødsret, har der været et antal personer, der bl.a. har begået kriminalitet, ikke kan klare sig selv, har gæld til det offentlige osv. osv., og derfor ikke kan siges at være så uplettede, som fru Dorte Bennedsen ligesom lægger op til, at ansøgerne er og skal være?

Så vil jeg yderligere svare på det, fru Dorte Bennedsen sagde med hensyn til et forslag, som skulle være vedtaget her i Folketinget. Fordi der er vedtaget et forslag på et eller andet område, udelukker det altså ikke regeringen fra at invitere alle partier til en forhandling om en fremtidig politik på området, og vi må betragte den manglende invitation til at deltage i en forhandling om denne sag som et bevis for, at regeringen reelt ikke er interesseret i at stramme op, men at den fortsætter den politik, man har ført gennem mange år, hvor man stort set har tildelt alle de personer, der ønskede det, dansk indfødsret. Det er jo kendsgerningerne. Sådan har det været, og sådan vil det altså vedblive at være, bl.a. fordi man ikke snakker med de partier, som har et kritisk syn på tingene.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg kan helt klart bekræfte, at der ikke er et eneste menneske på det lovforslag, vi behandler i dag, som ikke opfylder de kriterier, Folketinget har fastsat for at opnå dansk statsborgerskab.

Det er korrekt, at i de kriterier siges det, at hvis der er gået 3 år, 5 år, 7 år – alt efter overtrædelsens alvor – har man lagt overtrædelsen bag sig. Folk, der begår kriminelle handlinger – det er i øvrigt normalt noget med 14 dages hæfte eller op til 3 måneder, det er jo aldrig de store sager – får pålagt en karenstid. Grundprincippet i en retsstat er, at når man har udstået sin straf, har man også lagt den bag sig. Her giver man så folk en karenstid oven i straffen, men når den er udstået, opfylder de kriterierne, og det står et bredt, bredt flertal i Folketinget bag.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil bare sige til fru Dorte Bennedsen, at grundloven foreskriver helt krystalklart, at Folketinget skal foretage en behandling af hver sag. Det kan selvfølgelig være, det ikke bekom-

mer fru Dorte Bennedsen så vel, at grundloven nu blev strikkes sammen på den måde, den gjorde dengang, men der er altså en grund til, at grundloven foreskriver, at Folketinget skal tage stilling til hver enkelt person, der skal have dansk indfødsret.

Må jeg også minde om, at dengang grundloven blev skrevet, var det altså ikke 10.000 mennesker, der hvert eneste år fik dansk indfødsret; det var langt, langt færre mennesker, der var tale om, og det vil sige, at man i den grad betragtede det som noget ekstraordinært og noget stort at give dansk indfødsret til personer fra andre lande. Men problemet i dag er jo, at man er i gang med at gøre det til noget meget småt, fordi der er tale om så mange mennesker. Det er jo utrolig mange mennesker, som på ganske kort tid er blevet danske statsborgere, og det er den udvikling, vi advarer imod i Dansk Folkeparti.

Tom Behnke (FP):

Fru Dorte Bennedsen sagde, at tildelingen og oplystningen på lovforslaget skete efter regler, som er fastsat af Folketinget. Jeg er nødt til at understrege, at det er regler, der er fastsat af et flertal i Folketinget, for Fremskridtspartiet har ikke været med til at vedtage de regler, som ligger til grund for, hvem der kan komme med på forslaget, og hvem der først skal forelægges Indfødsretsudvalget, inden de kan komme på forslaget.

De regler, der er fastsat – også kaldet kontor-cirkulæret – har et flertal strikkes sammen, og aftalen er lavet bag lukkede døre. Det vil sige, at der ikke har været nogen reel debat om, hvordan de regler skal være. Partierne murer sig inde, tør ikke stå offentligt frem og sige, at det er af de og de beveggrunde, den og den årsag, de nu har lavet de og de regler. Det tør de ikke. De går ind bag lukkede døre, sørger for, at døren er godt og grundigt lukket, og når de så er blevet enige om, hvordan reglerne skal se ud, kommer de ud og siger: Sådan er det, for nu har Folketinget vedtaget det! Det er en forkert fremgangsmåde, og det er forkert, at man ikke tør tage debatten om, hvilke kriterier der skal ligge til grund. Men jeg vil dog sige på vegne af Fremskridtspartiet, at vi ikke er utilfredse med, at vi ikke blev inviteret med til forhandlingerne, for Fremskridtspartiet ville ikke have været med til at lave det forlig, uanset hvad.

Det er glædeligt at se, at Det Konservative Folkeparti i sidste øjeblik så sig nødsaget til at

melde fra og sige: Det er for skrap kost, selv for Det Konservative Folkeparti. Det siger noget om, hvor man er ved at bevæge sig hen, og det siger også noget, når vi ved – som det er blevet udtrykt – at i fremtiden vil væsentligt færre sager blive forelagt Indfødsretsudvalget – væsentligt færre sager. Det betyder, at det kontor-cirkulære, der nu foreligger, er blevet mere slapt end førhen, selv om man har forsøgt på at sælge det, som om der er sket nogle opstramninger. Alene det faktum, at selv Det Konservative Folkeparti var nødt til at melde fra, og det faktum, at i fremtiden vil langt færre sager blive forelagt Indfødsretsudvalget, vidner om, at der ikke er sket nogen opstramning, tværtimod.

Når vi taler om indfødsret, kan vi se, at der er sket en voldsom stigning i antallet af tildelinger af dansk statsborgerskab. Vi kan også se, at stigningen bliver ved, og det er problematisk.

Det er uholdbart, at forudsætningerne, grunden til, at så mange er i stand til at søge dansk statsborgerskab, er, at der kommer alt for mange udlændinge til Danmark på alt for kort tid. Problemet er nemlig ikke så meget antallet i sig selv, men at der kommer for mange på for kort tid. Der kommer så mange udlændinge på så kort tid, at vi har ganske alvorlige problemer med nogle af dem, bl.a. fordi man ikke kan nå at lave en seriøs integration af de pågældende. Det er de problemer, der tårner sig op ude i det samfund, der befinder sig uden for Christiansborgs tykke mure.

Når der tales om dansk statsborgerskab, har vi i Fremskridtspartiet den opfattelse, at det er noget dyrebart, man får. Det er noget, man skal gøre sig fortjent til at få, ikke bare noget, man lige får. Man skal virkelig vise, at man har en ærlig interesse i og et stærkt ønske om at få lov til at få dansk statsborgerskab; og man skal have bevist ved sin adfærd her i landet, at man fortjener at få et dansk statsborgerskab. Disse simple spilleregler kunne være nok, men det ønsker flertallet i Folketinget jo ikke.

Vi har i Fremskridtspartiet den opfattelse, at man rent sprogligt i både skrift og tale skal beherske det danske sprog; det må være en væsentlig forudsætning. Vi har også den opfattelse, at man skal bevise, at man økonomisk er i stand til at forsørge sig selv, men det kan ikke længere blive belyst, fordi et flertal i Folketinget har vedtaget, at det er fuldstændig ligeglad med, om de pågældende ansøgere er i stand til at forsørge sig selv økonomisk. Man er for så vidt også ligeglad med, om de pågældende

mennesker har væsentlig gæld til det offentlige. De informationer kan heller ikke længere fås; man registrerer dem ikke, fordi et flertal i Folketinget er ligeglad, men det er vi ikke i Fremskridtspartiet.

Vi er heller ikke ligeglade med, om de pågældende mennesker har begået kriminalitet, mens de er i Danmark. Det må være et simpelt minimumskrav at stille til udlændinge, at de er i stand til at opføre sig ordentligt, mens de er her i landet, hvis de ønsker at blive danske statsborgere. Det er ikke noget særlig stort krav at stille, for man skal jo huske på, at der er ingen mennesker, der bliver tvunget til at begå kriminalitet. Enhver form for kriminel handling er 100 pct. frivillig, og hvis den eneste tak for at have fået lov til at komme til Danmark er, at man begår kriminalitet, har vi altså den opfattelse, at man burde udvises af Danmark og i hvert fald slet ikke skal belønnes med et dansk statsborgerskab.

Derfor vil vi igen denne gang lave en grundig udvalgsbehandling. Vi vil stille en række udvalgs spørgsmål, og vi vil stille de ændringsforslag, vi plejer, så det kan blive et godt forslag, der skal stemmes om til sidst ved tredjebehandlingen. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at kan vi få pillet dem ud, der enten har begået kriminalitet eller ikke er i stand til at forsørge sig selv, kan Fremskridtspartiet stemme for de øvrige, men lad os nu se, hvordan det går.

Børge Klit Johansen (KRF):

Foranlediget af de to foregående ordførere vil jeg gerne udtrykke, at Kristeligt Folkeparti har ganske stor tillid til de danske embedsmænd. Vi mener faktisk, at reglerne for både indrejse til og ophold i Danmark er ganske restriktive, og at de håndhæves på en måde, som endda er problematisk, når det drejer sig om blandede ægteskaber, hvor den ene ægtefælle er dansk.

Hr. Tom Behnke antydede, at ved tildeling af dansk indfødsret er man fuldstændig ligeglad med, om der er begået kriminalitet. Det er jo godtgjort, at det ikke er tilfældet, og jeg vil bare for en god ordens skyld sige, at Kristeligt Folkeparti naturligvis støtter tildeling af indfødsret til de personer, der er anført i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg må bede hr. Børge Klit Johansen om at læse min ordførertale, når nu den kommer på tryk om et par timer, for så vil han jo opdage, at jeg meget klart adskilte de forskellige kriterier. Og det er bestemt ikke sådan, så jeg har påstået, at Folketinget er ligeglad med kriminalitet. Det, jeg siger, er, at med hensyn til niveauet for, hvad der skal forelægges Indfødsretsudvalget, og hvad der ikke skal, er reglerne blevet lavet om, og det har man gjort bag lukkede døre.

Så er jeg nødt til at sige og understrege, at jeg har ikke på noget tidspunkt givet udtryk for, at jeg ikke har tillid til de embedsmænd, der behandler de her sager. Kristeligt Folkepartis ordfører sagde, at i modsætning til de to foregående ordførere havde han stor tillid til vores embedsmænd. Det har vi i Fremskridtspartiet bestemt også. Embedsmændene følger de spilleregler, som et flertal i Folketinget har lagt sig fast på, og embedsmændene gør et godt stykke arbejde, så embedsmændene skal ikke klandres overhovedet, udlændingene skal ikke klandres overhovedet; det er politikerne her i Folketinget, som vedtager spillereglerne, der skal klandres, og det er det, vi gør.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne her ved førstebehandlingen af dette indfødsretslovsforslag udtrykke min store glæde over, at det er lykkedes efter meget lange forhandlinger at nå frem til et resultat med et stort, bredt forlig mellem en række partier i Folketinget, sådan at vi nu igen har en bred parlamentarisk tilslutning bag de retningslinjer, som vi administrerer indfødsretslinjerne efter i Justitsministeriets Indfødsretskontor.

Det er jo efter nogle forhandlinger, der har stået på siden januar måned sidste år, hvor vi ved en fælles vedtagelse her i Folketinget ved en forespørgselsdebat, hvor vi havde alle retningslinjerne oppe til drøftelse, og det er rigtigt, som hr. Tom Behnke siger, at sådan nogle forhandlinger mellem partier foregår i et lokale, hvor der ikke er repræsentanter til stede fra pressen. Sådan tror jeg også at hr. Tom Behnke mener at det skal ske, når flere partier skal indgå i en bred politisk aftale, og det er i øvrigt sædvanen, når der indgås store, brede forlig, at det foregår i lokaler, hvor partierne forhandler med hinanden. At det her skulle være noget specielt, må jeg tage afstand fra, det er det ikke.

Der er også offentlighed om det resultat, som partierne har opnået. Der vil nu blive udarbejdet et cirkulære, der omfatter de nye retningslinjer, som et stort, bredt flertal i Folketinget har tilsluttet sig.

Sådan er det jo – må jeg sige til hr. Tom Behnke – når der laves lovgivningsarbejde i øvrigt her i Folketinget. Så er det som regel et flertal i Folketinget, der står bag det, men alligevel udtrykker vi, at det er regler, altså lovgivning, der er fastsat af Folketinget, og sådan er det også, når det drejer sig om indfødsretsreglerne.

Vi får nu et sæt retningslinjer, som afspejler den vedtagelse, vi lavede i januar måned 1998, hvor der lægges vægt på, at det er domstolen, der afsiger domme i Danmark og laver den strafudmåling, som den pågældende gerning berettiger til efter gældende lovgivning, og det, som vores retningslinjer i langt højere grad afspejler, er, at det er den dom, der er faldet ved domstolene, der også får betydning for den karenperiode, man får efter indfødsretsreglerne.

Der er her skabt en langt bedre balance i de nye retningslinjer, sådan at for mindre forseelser er karenperioden kortere, og for grovere lovovertrædelser er karenperioden længere. Og de, der bliver udvist af vores land for bestandigt, ja, de kan selvsagt ikke opnå indfødsret efter de nye retningslinjer.

Det er nogle retningslinjer, som jeg synes er rigtige, de er i en god balance, og ikke mindst lægger jeg afgørende vægt på, at det er et bredt flertal, der står bag, også selv om jeg godt kunne have ønsket mig, at der var et parti eller to, som yderligere var bag, men det er jo deres eget frie valg.

Vi er nu i den situation, at vi har et bredt forlig, der rækker frem til juni måned år 2002, og det er glædeligt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 232: Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Grov momssvig, EU-svig og bestikkelse af udenlandske tjenestemænd m.v.).
Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 22/4 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Den socialdemokratiske folketingsgruppe kan tilslutte sig formålet med lovforslaget om dels at udmønte visse punkter, der indgår i regeringens handlingsplan mod økonomisk kriminalitet, dels at foretage en række ændringer i straffeloven, der er nødvendige, for at Danmark kan ratificere en række konventioner som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget.

Vi er enige i, at grov momssvig skal ligestilles med skattesvig af særlig grov karakter, og det vil sige, at strafferammen forhøjes fra 2 år til 4 år og forældelsesfristen forlænges fra 5 år til 10 år. Momsprovenuet til den danske statskasse er ganske stort, og derfor er det vigtigt, at der værnes om momsindtægterne.

De øvrige ændringer, som jo primært går på, at bestikkelse forstået både som aktiv bestikkelse, dvs. ydelse af bestikkelse, og passiv bestikkelse, dvs. modtagelse af bestikkelse for udenlandske tjenestemænd og tjenestemænd ved internationale organisationer, EU, NATO, FN m.fl., gøres strafbart, er vi også enige i, og det bliver efter samme regler, som gælder for danske tjenestemænd.

EU-svig, som jo også har været meget omtalt i offentligheden, rettes der også noget op på med dette lovforslag. De fleste af tilfældene vil nok i forvejen være dækket af dansk lovgivning, men med forslaget her samles forhåbentlig de sidste ting op, således at hvis man anvender EU-midler til andet formål, end de oprindeligt er givet til, så bliver det tydeliggjort i straffeloven nu og dermed strafbart.

Med hensyn til aktiv og passiv bestikkelse i den private sektor, den såkaldte returkommission, så forhøjes strafferammen fra 6 måneder til halvandet år, og det er vi også enige i. Og endelig også, at straffeområdet udvides med andet end formuegoder. Disse lovændringer er